

saadanne, dog saaledes, at de i § 1 omhand-
 lede Indskrænkninger i Henseende til Benyt-
 telsen af de private Grunde vedblive at bestaae".
 o. s. v.; jeg skal senere omtale Resten af dette
 Affnit. Altsaa kun under den Forudsætning,
 at der sælges til Kjøbenhavns Commune, er
 det, at den Udtalelse fremkommer, at Fæst-
 ningsværkerne kunne nedlægges, og at Ind-
 skrænkningerne dog vedblive at bestaae. Noget,
 som aabenbart burde staae i Spidsen for hele
 Loven. Nu er det unægtelig en beshynderlig
 Ting, at man har knyttet denne Udtalelse til
 Bestemmelsen om Salget til Kjøbenhavns Com-
 mune, og denne Omstændighed vil under de
 mødende Forhandlinger lægge et Tryk paa Re-
 gjeringen, som ikke kan være heldigt fra dens
 Standpunkt, og det vil let lede til Misfor-
 staaelse fra Kjøbenhavns Side med Hensyn til
 de Betingelser, som ved Kjøbet muligviis kunne
 være at opnaae. De Endringsforslag, som
 flere ærede Medlemmer i Forening med mig
 have tilladt sig at stille, gaae derfor ud paa
 atter at restituere, hvad der stod i det oprinde-
 lige Lovudkast, og hvad Enhver, som læser det
 forelliggende Lovforslag igjennem, nødvendigviis
 maa savne, nemlig en uforbeholden Udtalelse i
 § 1 af, at Fæstningsværkerne skulle nedlægges,
 medens dog de ofte omtalte Indskrænkninger i
 Henseende til Benyttelsen af de private Grunde
 indenfor Demarcationslinien vedblive at be-
 staae. — Det andet Hovedpunkt, som Lovud-
 kastet omhandler, er Salget af Grundene.
 Dersom de Herrer ville læse videre i Lovud-
 kastet efterat have gennemgaaet de to eller tre
 første Paragrapher, ville de aabenbart komme
 til at spørge om, hvad de i §§ 4, 5 og 6
 indeholdte Bestemmelser egentlig gives for.
 Man finder, at disse Bestemmelser forudsætte,
 at Grundene skulle sælges, men der er ingen
 Bestemmelse derom. Tager man derimod det
 oprindelige Lovudkast, vil man finde Svaret
 derpaa, thi deri begynder § 5 netop med den
 Udtalelse, man savner her, den nemlig, at Re-
 gjeringen skulde være bemyndiget til at sælge
 Grundene indenfor Demarcationslinien. Denne
 Bestemmelse har man imidlertid i det andet
 Thing ladet udgaae, og istedet derfor har man
 i § 8 indført en Bemyndigelse til at sælge,
 men ikke til Andre end Kjøbenhavns Com-

mune. Hvad Grunden egentlig er til, at Hæn-
 derne skulle bindes paa Regjeringen paa denne
 Maade, er mig ubegribeligt. Jeg kan forstaae,
 at der kunde være Tale om, aldeles at lade
 enhver Bemyndigelse for Regjeringen til at
 sælge udgaae, forbeholdende sig senere at komme
 tilbage dertil, efterat forskjellige Spørgsmaal
 foreløbigt vare ordnede, og jeg kunde forstaae,
 at man kunde aldeles udelade en saadan Be-
 stemmelse, ogsaa af den Grund, at den kunde
 ansees for overflødig, thi jeg tilstaaer, at jeg
 troer ikke, at det strengt taget er nødvendigt,
 at Regjeringen faaer en Bemyndigelse til at
 sælge. Grundlovsmæssigt kræves nemlig kun
 Samtykke ved Lov til Salget af Domaner, og
 de Grunde, hvorom her handles, kunne neppe
 henføres under den Betegnelse. Jeg troer der-
 for ikke, at der behøves nogen Bemyndigelse
 for Regjeringen til at sælge, men da den selv
 har begjært en saadan Bemyndigelse, kan der
 fra Rigsdagens Side ikke være Noget til Hinder
 for at give den. Derimod finder jeg stor Be-
 tænkelse ved at indskrænke denne Bemyn-
 digelse til Salg dertil, at der kun maa sælges
 til Kjøbenhavns Commune. — Der er endnu
 nogle andre Omstændigheder ved Lovudkastet,
 som fortjene at fremhøves. Naar man nemlig
 gjennemlæser det første Affnit af § 8, faaer
 man der, som det synes, en klar og bestemt
 Angivelse af, hvad det er, Regjeringen skal
 have Ret til at sælge. Der staaer nemlig, at
 Regjeringen skal kunne overdrage til Kjøben-
 havns Commune hele den Staten tilhørende
 Grund, som ligger mellem Demarcationslinien
 og Boldgaden paa Sjællands Side, fra Øster-
 port til Kallebodstrand. Her er altsaa angivet,
 hvad Regjeringen er bemyndiget til at over-
 drage til Kjøbenhavns Commune; men læser
 man saa videre indtil Slutningen af samme
 Stykke, saa møder man der den paafaldende Om-
 stændighed, at det forudsættes, at Regjeringen
 kan sælge meget Mere, end den er bemyndiget
 til. Der forudsættes nemlig, at under Salget
 kan ogsaa indbefattes Statens Rettigheder over
 de private Grunde, Noget, der aldeles ikke er
 omtalt. Enten maa man altsaa paa en høist
 uheldig Maade have villet indflette i Para-
 graphen en hyderligere Bemyndigelse for Re-
 gjeringen, eller man har i de sidste Ord af